

Byla C-492/08

Europos Komisija

prieš

Prancūzijos Respubliką

„Valstybės įsipareigojimų nevykdymas – Direktyva 2006/112/EB – Pridėtinės vertės mokestis – Sumažintas tarifas – 96 straipsnis ir 98 straipsnio 2 dalis – III priedo 15 punktas – Teisinė pagalba – Advokatų paslaugos – Visiškas ar dalinis valstybės vykdomas apmokėjimas“

Sprendimo santrauka

Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Valstybių narių galimybė taikyti sumažintą tarifą tam tikrų prekių tiekimui ir tam tikrų paslaugų teikimui

(Tarybos direktyvos 2006/112 96 straipsnis, 98 straipsnio 2 dalis ir III priedo 15 punktas)

Valstybė narė, taikiusi lengvatinį pridėtinės vertės mokesčio tarifą advokatų, advokatų *Conseil d'État* ir *Cour de cassation* bei *avoués* paslaugoms, už kurias visas ar jį dalį sumoka valstybė kaip už teisinę pagalbą, nevykdė įsipareigojimų pagal Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 96 straipsnį ir 98 straipsnio 2 dalį.

Iš tiesų Direktyvos 2006/112 III priedo, kuriame pateikiama nuoroda šios direktyvos 98 straipsnio 2 dalyje, 15 punkte lengvatinį pridėtinės vertės mokesčio tarifą valstybėms narėms leidžiama taikyti ne visoms socialinio pobūdžio paslaugoms, bet tik tomis, kurias teikia organizacijos, atitinkančios dvigubą reikalavimą, t. y. pačios yra socialine gerove besirpinančios organizacijos ir dalyvauja globos ir rūpybos arba socialinės apsaugos darbe. Darytina išvada, jog siekdama laikytis šio 15 punkto nuostatą valstybė narė negali taikyti lengvatinio pridėtinės vertės mokesčio tarifo paslaugoms, kurias teikia pelno siekiantys privatūs subjektai, vien nustačiusi, jog šios paslaugos yra socialinio pobūdžio, ir neatsižvelgdama į visus šio subjekto siekiamus tikslus ir į įsipareigojimų stabilumą.

Atsižvelgiant į šiuos visus tikslus ir nesant galimo socialinio įsipareigojimo stabilumo, advokatų ir *avoués* profesinų grupė iš esmės negali būti laikoma besirpinančia socialine gerove. Todėl netgi darant prielaidą, kad advokatų ir *avoués* kaip teisinę pagalbą teikiamos paslaugos yra socialinio pobūdžio ir galėtų būti pripažintos „dalyvavimu globos ir rūpybos arba socialinės apsaugos darbe“, šios aplinkybės nepakanka, kad būtų galima padaryti išvadą, jog šie advokatai ir *avoués* galėtų būti kvalifikuojami kaip „socialine gerove besirpinančios organizacijos, kurios dalyvauja globos ir rūpybos arba socialinės apsaugos darbe“ pagal Direktyvos 2006/112 III priedo 15 punktą.

(žr. 43, 45–47, 49 punktus ir rezoliucinį dalį)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija)

SPRENDIMAS

2010 m. birželio 17 d. (*)

„Valstybės įsipareigojimų nevykdymas – Direktyva 2006/112/EB – Pridėtinės vertės mokestis – Lengvatinis tarifas – 96 straipsnis ir 98 straipsnio 2 dalis – III priedo 15 punktas – Teisinė pagalba – Advokatų paslaugos – Visiškai ar dalinis valstybės vykdomas apmokėjimas“

Byloje C-492/08

dėl 2008 m. lapkričio 14 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų nevykdymo

Europos Komisija, atstovaujama M. Afonso, nurodžiusi adresą dokumentams teikti
Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Prancūzijos Respubliką, atstovaujamą G. de Bergues ir J.-S. Pilczer,

atsakovė,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai A. Borg Barthet, M. Ilešis (pranešėjas), M. Safjan ir M. Berger,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

susipažinęs su 2010 m. vasario 11 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad taikiusi lengvatinį pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) tarifą advokatų, advokatų Valstybės Taryboje (*Conseil d'État*) ir Kasaciniame teisme bei *avoués* paslaugoms, už kurias visas ar jį dalį sumoka

valstyb? kaip už teisin? pagalb?, Pranc?zijos Respublika pažeid? ?sipareigojimus pagal 2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 96 straipsn? ir 98 straipsnio 2 dal?.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

2 Direktyva 2006/112 buvo taisyta 1977 m. geguž?s 17 d. Tarybos direktyva d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 9 sk., 1 t., p. 23; toliau – Šeštoji direktyva), kuri buvo pakeista nuo 2007 m. sausio 1 d.

3 Direktyvos 2006/112 96 straipsnyje, kuris pakeit? Šeštosios direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto pirmos pastraipos pirm? sakin?, numatyta:

„Valstyb?s nar?s taiko standartin? PVM tarif?, kur? kiekviena valstyb? nar? nustato kaip tam tikr? procent? nuo apmokestinamosios vert?s ir kuris turi b?ti toks pats preki? tiekimui bei paslaug? teikimui.“

4 Direktyvos 2006/112 97 straipsnio 1 dalyje, kuri pakeit? Šeštosios direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto pirmos pastraipos antr? sakin?, ?tvirtinta, kad „nuo 2006 m. sausio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 31 d. standartinis tarifas negali b?ti mažesnis nei 15 %.“

5 Pagal Direktyvos 2006/112 98 straipsnio 1 ir 2 dalis, kurios atitinka Šeštosios direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto tre?i? pastraip?:

„1. Valstyb?s nar?s gali taikyti vien? arba du lengvatinius tarifus.

2. Lengvatiniai tarifai taikomi tik III priede nustatytoms kategorijoms priklausan?i? preki? tiekimui ar paslaug? teikimui.

<...>“

6 Direktyvos 2006/112 III priedo „Preki? ir paslaug?, kurias tiekiant ir teikiant gali b?ti taikomi 98 straipsnyje nurodyti lengvatiniai tarifai, s?rašas“ 15 punkte minimi „preki? tiekimas ir paslaug? teikimas, kai prekes tiekia ir paslaugas teikia organizacijos, kurias valstyb?s nar?s pripaž?sta socialine gerove besir?pinan?iomis organizacijomis ir kurios dalyvauja globos ir r?pybos arba socialin?s apsaugos darbe, jeigu šie sandoriai n?ra neapmokestinami pagal 132, 135 ir 136 straipsnius“. Ši nuostata atitinka Šeštosios direktyvos H priedo 14 punkt?.

7 Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies g punkte, kuris pakei?ia Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g punkt?, numatyta, kad kaip tam tikra su visuomen?s interesais susijusi veikla PVM neapmokestinami „su globa ir r?pyba bei socialin?s apsaugos darbu glaudžiai susijusi? paslaug? teikimas ir preki? tiekimas, ?skaitant paslaugas ir prekes, kurias teikia ar tiekia seneli? namai, viešosios teis?s reglamentuojamos ?staigos ar kitos organizacijos, kurias atitinkama valstyb? nar? pripažino socialine gerove besir?pinan?iomis organizacijomis“.

Nacionalin? teis?

8 Pagal Bendrojo mokes?i? kodekso (toliau – BMK) 279 straipsn?:

„<...> prid?tin?s vert?s mokes?io lengvatinis 5,50 % tarifas taikomas:

f) advokat?, advokat? Valstyb?s Taryboje ir Kasaciniame teisme bei *avoués* paslaugoms, už kurias visas ar j? dal? sumoka valstyb? kaip už teisin? pagalb?;

<...>“

9 Ši nuostata taikoma nuo 1991 m. balandžio 1 d., ji buvo ?tvirtinta remiantis Biudžeto 1991 metams ?statymo (1990 m. gruodžio 29 d. ?statymas Nr. 90?1168) 32 straipsniu, pagal kur? PVM apmokestinamos advokat?, advokat? Valstyb?s Taryboje ir Kasaciniame teisme bei *avoués* paslaugos.

Ikiteismin? proced?ra

10 2006 m. balandžio 10 d. oficialiu pranešimu Komisija informavo Pranc?zijos Respublik?, kad mano, jog lengvatinio PVM tarifo taikymas advokat?, advokat? Valstyb?s Taryboje ir Kasaciniame teisme bei *avoués* paslaugoms, kai jos teikiamos kaip teisin? pagalba, prieštarauja Šeštosios direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punkto nuostatomis, skaitomoms kartu su šios direktyvos H priedo nuostatomis.

11 2006 m. liepos 12 d. atsakyme Pranc?zijos Respublika nurod?, kad šiuo atžvilgiu reikia atsižvelgti ? tiksl?, t. y. sudaryti palankias s?lygas kreiptis ? teism? mažiausiai l?š? turintiems asmenims, ir pažym?jo, kad advokat? ir *avoués* kaip teisin? pagalba teikiamos paslaugos yra vienos iš Šeštosios direktyvos H priedo 14 punkte numatyt? paslaug?.

12 Kadangi Komisijos šis atsakymas ne?tikino, 2006 m. gruodžio 15 d. ji šiai valstybei narei nusiunt? pagr?st? nuomon?, nurodydama per du m?nesius nuo gavimo imtis reikiam? priemoni?, kad ? j? b?t? tinkamai atsižvelgta.

13 2007 m. vasario 13 d. laišku Pranc?zijos Respublika pakartojo savo pozicij?, kad lengvatinio tarifo advokat? paslaugoms, teikiamoms kaip teisin? pagalba, taikymas atitinka Šeštosios direktyvos nuostatas.

14 Kadangi Pranc?zijos Respublikos argumentai vis tiek ne?tikino Komisijos, ji pareišk? š? ieškin?.

D?l ieškinio

Šali? argumentai

15 Pirmiausia Komisija pažymi, jog atsižvelgiant ? tai, kad pagr?stoje nuomon?je Pranc?zijos Respublikai nustatytas terminas imtis priemoni? baig?si po 2007 m. sausio 1 d., t. y. panaikinus Šešt?j? direktyv?, šiuo atveju reikia taikyti atitinkams Direktyvos 2006/112 nuostatas.

16 Darydama nuorod? ? 2001 m. sausio 18 d. Sprendim? *Komisija prieš Ispanij?* (C?83/99, Rink. p. I?445, 19 ir 20 punktai), Komisija tvirtina, kad Direktyvos 2006/112 98 straipsnio 2 dalies ir tos pa?ios direktyvos III priedo nuostatos tiek, kiek jos leidžia valstyb?ms nar?ms nukrypti nuo principo, pagal kur? taikomas standartinis PVM tarifas, turi b?ti aiškinamos griežtai ir pagal ?prast? aptariam? termin? reikšm?. Ta?iau BMK 279 straipsnio f punkte numatytos advokat?, advokat? Valstyb?s Taryboje ir Kasaciniame teisme bei *avoués* paslaugos, kai jos teikiamos kaip teisin? pagalba, nepatenka ? joki? Direktyvos 2006/112 III priede išvardyt? kategorij? ir, be kita ko, negali b?ti prilygintos šio priedo 15 punkte numatytam „paslaug? teikimui, kai <...> paslaugas teikia organizacijos, kurias valstyb?s nar?s pripaž?sta socialine gerove besir?pinan?iomis organizacijomis ir kurios dalyvauja globos ir r?pybos arba socialin?s apsaugos darbe“.

17 Šiuo atžvilgiu Komisija mano, kad norint taikyti 15 punktą turi būti vykdytos dvi sąlygos, t. y. pirma, atitinkami paslaugų teikėjai turi turėti tam tikrą statusą ir, antra, turi būti teikiamos tam tikros nustatyto pobūdžio paslaugos.

18 Kalbėdama apie pirmąją sąlygą Komisija teigia, kad nors kartais advokatai gali būti pareigoti padėti asmenims, kuriems skiriama teisinė pagalba, jie dėl to negali būti laikomi „socialine gerove besirpinančiomis organizacijomis“. Net jeigu Direktyvoje 2006/112 nepatikslinamos sąlygos ir tvarka, pagal kurias pripažįstama, jog tai socialine gerove besirpinanti organizacija, vis dėlto atrodo, kad joje reikalaujama, kad santykiai tarp valstybės narės ir apmokestinamojo asmens, kurio paslaugoms taikomas lengvatinis mokesčio tarifas, truktų tam tikrą laiką. Tačiau Prancūzijoje tam tikroms advokatų paslaugoms taikomas lengvatinis tarifas susijęs ne su tuo, kad paslaugų teikėjas jas teikia reguliariai, o tik su aplinkybe, jog tokios paslaugos teikiamos kaip teisinė pagalba. Jeigu sutiktume su Prancūzijos Respublikos siūlomų aiškinimų, kuriuo siekiama parodyti, kad jos nacionalinės teisės aktai yra suderinami su minėta direktyva, tai reikštų, jog III priedo 15 punkte nustatyta išimtis taikoma ne tik paslaugų teikėjams, kurie naudojami valstybės suteiktu privilegijuotu statusu dėl savo socialinio pobūdžio, bet ir visiems apmokestinamiesiems asmenims, numatant vienintelę sąlygą, kad už aptariamą paslaugą visiškai ar iš dalies sumoka valstybė.

19 Dėl antros sąlygos Komisija mano, jog advokatų kaip teisinę pagalbą teikiamos paslaugos negali būti laikomos „dalyvavimu globos ir rūpybos arba socialinės apsaugos darbe“. Šias paslaugas iš tiesų sudaro teisinės konsultacijos ir pagalba, o jos identiškos tomis, kurios teikiamos valstybės pagalbos negaunantiems klientams. Aplinkybų, kad advokatui už teisinę pagalbą mokamas atlygis visuotinai laikomas nepakankamu, nekeičia advokato teikiamų paslaugų pobūdžio. Komisijos teigimu, Prancūzijos Respublika klysta tvirtindama, kad teisinės pagalbos gavėjui atstovaujantis advokatas vykdo nebe su konsultavimu ir gynyba, bet su socialine apsauga susijusias užduotis.

20 Komisijos manymu, pagal Prancūzijos Respublikos siūlomą aiškinimą sąlyga dėl paslaugų pobūdžio pakeičiama kita sąlyga, pagrįsta tuo, jog atitinkami asmenys neturi lėšų. Jos nuomone, jeigu šiam aiškinimui būtų pritarta, lengvatinis tarifas būtų galima taikyti visoms paslaugoms, kurios laikomos pagalba mažiausiai lėšų turintiems asmenims. Tačiau Bendrijos teisės aktų leidėjas sūmoningai nusprendė apriboti lengvatinio PVM tarifo taikymo atvejus, todėl nustatė tiekiamą prekių ir teikiamą paslaugų, kurioms taikomas lengvatinis tarifas, sąrašą. Be to, PVM, kaip bendrasis vartojimo mokestis, nesuteikia galimybės taikyti skirtingą mokesčio tarifą pagal kiekvieno prekių ar paslaugų gavėjo pajamų dydį.

21 Komisija taip pat mano, jog nepagrįsti yra Prancūzijos Respublikos argumentai, kad advokatų paslaugoms taikant standartinį PVM tarifą būtų sudarytos kliūtys mažiausias pajamas gaunantiems asmenims kreiptis į teismą. Bet kuriuo atveju, jos manymu, aplinkybų, jog siekiama šio tikslo, negali pateisinti to, kad nesilaikoma Direktyvos 2006/112 nuostatų, kurios apriboja lengvatinį tarifą taikymą.

22 Prancūzijos Respublika tvirtina, kad BMK 279 straipsnio f punktas neprieštarauja Direktyvos 2006/112 96 ir 98 straipsniams, nes paslaugos už kurias valstybė narė visiškai ar iš dalies sumoka kaip už teisinę pagalbą, atitinka šios direktyvos III priedo 15 punkte nustatytas dvi sąlygas.

23 Dėl pirmos sąlygos Prancūzijos Respublika teigia, kad advokatai, kurie teikia paslaugas kaip teisinę pagalbą, Prancūzijoje yra socialinio pobūdžio organizacijos. Ji būtų mano, kad šiuo atveju reikia taikyti 2005 m. gegužės 26 d. Sprendime *Kingscrest Associates ir Montecello* (C-498/03, Rink. p. I-4427) Teisingumo Teismo pateiktą identiškos formuliuotą „organizacijos, (pripažintos) socialine gerove besirpinančiomis organizacijomis“, esančios Šeštosios direktyvos 13 straipsnio

A skirsnio 1 dalies g punkte, tapusiam Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies g punktu, išaiškinim? Pagal š? funkcin? aiškinim? terminas „organizacija“ iš principo yra pakankamai platus, kad apimt? fizinius asmenis ir pelno siekian?ius priva?ius subjektus. Be to, kadangi Šeštojoje direktyvoje, kaip ir Direktyvoje 2006/112, nepatikslinamos atitinkam? organizacij? pripažinimo socialinio pob?džio organizacijomis s?lygos ir tvarka, Teisingumo Teismas nusprend?, kad iš principo kiekviena valstyb? nar? savo teis?je turi nustatyti taisykles, pagal kurias gali b?ti suteiktas toks pripažinimas.

24 Pranc?zijos Respublika tvirtina, kad BMK 279 straipsnio f punktas atitinka kriterijus, ? kuriuos pagal Teisingumo Teismo praktik? turi atsižvelgti nacionalin?s valdžios institucijos nustatydamos, kurios organizacijos yra socialinio pob?džio, t. y. turi egzistuoti specifin?s teis?s nuostatos, atitinkamo apmokestinamojo asmens veikla turi b?ti visuotin?s svarbos, kitiems tokias pa?ias paslaugas teikiantiems mokes?i? mok?tojams turi b?ti pripažintas panašus statusas bei didži?j? dal? už aptariamas paslaugas atsirandan?i? išlaid? turi padengti socialin?s apsaugos institucijos. Taigi advokat? kaip teisin? pagalba teikiamos paslaugos reglamentuojamos specifin?mis mokes?i? teis?s nuostatomis, šios paslaugos yra visuotin?s svarbos veikla, visiems tokias paslaugas teikiantiems advokatams pripažintas panašus statusas ir taikoma panaši tvarka, o su šiomis paslaugomis susijusias išlaidas iš dalies ar visiškai padengia valstyb?.

25 Beje, stabil? ryš? tarp valstyb?s ir advokat?, jeigu darysime prielaid?, kad tai svarbus kriterijus, užtikrina aplinkyb?, jog aptariamos paslaugos reglamentuojamos BMK 279 straipsnio f punkte. Be to, net jeigu ne visi advokatai reguliariai teikia teisin? pagalb?, bet kuriuo momentu bet kur? iš j? kolegijos pirmininkas ar advokat?ros pirmininkas gal?t? paskirti teikti toki? pagalb? ir jis b?t? priverstas tai daryti.

26 D?l antros s?lygos Pranc?zijos Respublika mano, kad kaip teisin? pagalb? paslaugas teikiantys advokatai dalyvauja globos ir r?pybos arba socialin?s apsaugos darbe, nes teisin? pagalba padeda užtikrinti, kad labiausiai vargstantys asmenys gal?t? kreiptis ? teism?, o tai yra pagrindin? teis?, pripažinta 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos S?jungos pagrindini? teisi? chartijos (OL C 364, p. 1), iš dalies pritaikytos 2007 m. gruodžio 12 d. Strasb?re (OL C 303, p. 1), 47 straipsnio tre?ioje pastraipoje.

27 Šiomis aplinkyb?mis Pranc?zijos Respublika si?lo keturis kriterijus, pagal kuriuos, jos nuomone, ?manoma nustatyti, ar organizacija dalyvauja globos ir r?pybos arba socialin?s apsaugos darbe, t. y. siekiama tikslo teikti param? socialiai remtiniems asmenims, per finans? perskirstym? ?gyvendinamas nacionalinis solidarumas, teikiamos paslaugos yra nekomercinio pob?džio ir paslaug? teik?jo patiriami dideli nepatogumai.

28 Konkre?iai kalb?dama apie du paskutinius kriterijus Pranc?zijos Respublika pažymi, kad ši pagalba n?ra susijusi su pelno siekimu, nes nustatytas atlygis nepadengia advokat? paslaug? kainos. Be to, teikiant teisin? pagalb? advokatui kyla konkre?i? nepatogum?, nes jis turi paklusti šiuo atžvilgiu duotiems nurodymams ir sutikti teikti vargstantiems asmenims paslaugas, už kurias valstyb? sumoka mažiau, nei jos kainuoja.

29 Pranc?zijos Respublika priduria, kad pripaž?stant paslaug? „globos ir r?pybos arba socialin?s apsaugos darbu“ aplinkyb?, jog atsižvelgiama ? jos tiksl? ir gav?jus, n?ra nesuderinama su tuo, kad atsižvelgiama ? jos pob?d? ir turin?. Atvirkš?iai, dažnai paslaugos kvalifikavimas išplaukia ir ši? skirting? element? derinio. Tod?l veikla, kurios turinys ir pob?dis identiški, tur?t? b?ti laikoma socialin?s apsaugos darbu arba ne, atsižvelgiant ? jos gav?j? pajam? dyd?.

30 Taigi reikia atskirti tradicin? advokato veikl?, kai jis dirba laisvai sudarydamas paslaug? teikimo sutartis, ir jo veikl?, kai jis padeda teisin?s pagalbos gav?jui. Net jeigu abiem atvejais teikiamos paslaugos yra identiškos, d?l socialinio tikslo ir gav?j? maž? pajam? advokato teikiamos

teisinės pagalbos paslaugos tampa socialinės apsaugos darbu.

Teisingumo Teismo vertinimas

31 Pirmiausia reikia priminti, jog Komisija gali siekti, kad būtų pripažinta, jog nevykdyti šipareigojimai, numatyti vėliau pakeistoje arba panaikintoje pirminėje Bendrijos teisės akto redakcijoje, kurie naujomis nuostatomis buvo palikti galioti (2006 m. spalio 5 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-275/04, Rink. p. I-9883, 35 punktas ir 2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-174/07, 31 punktas).

32 Šiuo atveju akivaizdu, kad iš Direktyvos 2006/112 96 straipsnio ir 98 straipsnio 2 dalies išplaukiantys šipareigojimai atitinka tuos, kurie prieš šįsigaliojant šiai direktyvai jau buvo nustatyti pagal Šeštosios direktyvos 12 straipsnio 3 dalies a punktą. Todėl nagrinėjant šį bylą Komisija gali nurodyti tvirtinamą šipareigojimą nevykdymą, nors savo oficialiame pranešime ir pagrįstoje nuomonėje ji rėmėsi atitinkamomis tuo metu taikytos Šeštosios direktyvos nuostatomis.

33 Dėl šios bylos esmės reikia nurodyti, kad šalys nesutaria dėl klausimo, ar BMK 279 straipsnio f punkte nurodytos advokatų, advokatų Valstybės Taryboje ir Kasaciniame teisme bei *avoués* teikiamos paslaugos yra paslaugos, teikiamos organizacijų, kurias valstybės narės pripažįsta socialine gerove besirūpinančiomis organizacijomis ir kurios dalyvauja globos ir rūpybos arba socialinės apsaugos darbe pagal Direktyvos 2006/112 III priedo 15 punktą, nes tokiu atveju Prancūzijos Respublika gali pagal šios direktyvos 98 straipsnio 2 dalį šioms paslaugoms taikyti lengvatinį PVM tarifą.

34 Kadangi Direktyvoje 2006/112 nėra apibrėžta III priedo 15 punkte esanti sąvoka „paslaugų teikimas, kai <...> paslaugas teikia organizacijos, kurias valstybės narės pripažįsta socialine gerove besirūpinančiomis organizacijomis ir kurios dalyvauja globos ir rūpybos arba socialinės apsaugos darbe“, šią sąvoką reikia aiškinti atsižvelgiant į kontekstą, kuriam esant ji vartojama Direktyvoje 2006/112 (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* 17 punktą ir 2010 m. kovo 18 d. Sprendimo *Erotic Center*, C-3/09, Rink. p. I-0000, 14 punktą).

35 Šiuo atžvilgiu iš Direktyvos 2006/112 98 straipsnio matyti, kad vieno ar dviejų lengvatinių PVM tarifų taikymas yra valstybės narės pripažįstama galimybė, nukrypstant nuo principo, jog turi būti taikomas standartinis tarifas. Be to, pagal šią nuostatą lengvatiniai PVM tarifai gali būti taikomi tik dėl direktyvos III priede nurodytų tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų kategorijų. Tačiau iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad nuo principo nukrypti leidžiančios nuostatos turi būti aiškinamos siaurai (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* 18 ir 19 punktus bei nurodytą teismų praktiką ir minėto Sprendimo *Erotic Centre* 15 punktą).

36 Atsižvelgdamas į teisės akto leidėjo siekiamus tikslus Teisingumo Teismas dėl Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g punkte, atitinkančiame Direktyvos 2006/112 132 straipsnio 1 dalies g punktą, esančios sąvokos „organizacijos, kurias atitinkama valstybė narė pripažino socialine gerove besirūpinančiomis organizacijomis“, jau konstatavo, jog ji iš principo yra pakankamai plati, kad apimtų ir fizinius asmenis bei privačius subjektus, kurie siekia pelno (žr. 1999 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Gregg*, C-216/97, Rink. p. I-4947, 17 punktą; 2003 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Hoffmann*, C-144/00, Rink. p. I-2921, 24 punktą bei minėto Sprendimo *Kingscrest Associates ir Montecello* 35 ir 47 punktus).

37 Iš tiesų, nors terminu „organizacija“ tarsi daroma prielaida, kad egzistuoja individualizuotas subjektas, vykdomas specialus užduotų, niekas netrukdo tam, kad šias sąlygas tenkintų fiziniai asmenys (žr. minėto Sprendimo *Gregg* 18 punktą ir minėto Sprendimo *Hoffmann* 24 punktą). Be to, nors pelno siekimas gali būti tinkamas kriterijus, kurį reikia atsižvelgti nustatant, ar organizacija yra socialinio pobūdžio, bet kuriuo atveju ši aplinkybė nepanaikina galimybės, kad

organizacija turi tokį pobūdį (žr. minėto Sprendimo *Kingscrest Associates ir Montecello* 46 punktą).

38 Nėra jokių priežasčių nukrypti nuo šios analizės, kalbant apie Direktyvos 2006/112 III priedo 15 punkte nurodytą kategoriją. Priešingai, kaip savo išvados 84 punkte nurodė generalinis advokatas, ši analizė, atlikta atsižvelgiant į atleidimo nuo PVM atvejus reglamentuojančią nuostatą, dar labiau tinka III priedui, susijusiam su lengvatiniu PVM tarifu.

39 Iš to išplaukia, kad teisinės pagalbos atveju negalima teigti, jog advokatai, advokatai Valstybės Taryboje ir Kasaciniame teisme bei *avoués* nepatenka *a priori* į 2006/112 III priedo 15 punkte nurodytą kategoriją vien dėl to, kad jie yra pelno siekiantys privatūs subjektai.

40 Vis dėlto tam, kad jie patektų į šią kategoriją, šiuos advokatus ir *avoués* valstybės narų iš tiesų turi būti pripažinusios socialine gerove besirpinančios organizacijos.

41 Iš teismo praktikos išplaukia, kad valstybės narų turi diskreciją tam tikras organizacijas pripažinti socialine gerove besirpinančiomis organizacijomis. Tačiau šia diskrecija jos turi naudotis pagal Bendrijos teisę ir ypač laikydamosi Direktyvoje 2006/112 nustatytų apribojimų (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Kügler*, C-141/00, Rink. p. I-6833, 54–57 punktus; minėto Sprendimo *Kingscrest Associates ir Montecello* 51 ir 52 punktus bei 2006 m. vasario 9 d. Sprendimo *Stichting Kinderopvang Enschede*, C-415/04, Rink. p. I-1385, 23 punktą).

42 Šie apribojimai viršijami, jeigu valstybės narų pripažįsta, jog organizacija yra socialine gerove besirpinanti organizacija, tam, kad galėtų taikyti lengvatinį PVM tarifą tam tikroms jos teikiamoms paslaugoms, neatsižvelgdama į Direktyvos 2006/112 III priedo 15 punkto formuluotę.

43 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, jog iš minėto 15 punkto formuluotės aiškiai išplaukia, kad jis leidžia lengvatinį PVM tarifą valstybėms narėms taikyti ne visoms socialinio pobūdžio paslaugoms, bet tik tomis, kurias teikia organizacijos, atitinkančios dvigubą reikalavimą, t. y. pačios yra socialine gerove besirpinančios organizacijos ir dalyvauja globos ir rūpybos arba socialinės apsaugos darbe.

44 Tačiau Sąjungos teisės aktų leidėjo valiai leisti taikyti lengvatinį tarifą tik paslaugoms, kurias teikia šis dvigubą reikalavimą tenkinančios organizacijos, būtų prieštaraujama, jeigu valstybės narų galėtų savo nuožiūra pelno siekiančius privačius subjektus pripažinti 15 punkte nurodytomis organizacijomis vien dėl to, kad šie subjektai, be kita ko, teikia socialinio pobūdžio paslaugas.

45 Iš to išplaukia, jog siekdama laikytis Direktyvos 2006/112 III priedo 15 punkto formuluotės valstybės narų negali taikyti lengvatinio PVM tarifo paslaugoms, kurias teikia pelno siekiantys privatūs subjektai, vien nustatiusi, jog šios paslaugos yra socialinio pobūdžio, ir neatsižvelgdama į visus šio subjekto siekiamus tikslus bei į įsipareigojimų stabilumą.

46 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į visus tikslus ir nesant galimo socialinio įsipareigojimo stabilumo, tokia profesinė kategorija, kokia yra BMK 279 straipsnio 6 punkte nurodyti advokatai ir *avoués*, negali būti laikoma besirpinančia socialine gerove.

47 Todėl netgi darant prielaidą, kad advokatų ir *avoués* kaip teisinę pagalba teikiamos paslaugos yra socialinio pobūdžio ir gali būti pripažintos „dalyvavimu globos ir rūpybos arba socialinės apsaugos darbe“, šios aplinkybės nepakanka, kad šiuo atveju būtų galima padaryti išvadą, jog šie advokatai ir *avoués* gali būti kvalifikuojami kaip „socialine gerove besirūpinančios organizacijos, <...> kurios dalyvauja globos ir rūpybos arba socialinės apsaugos darbe“ pagal Direktyvos 2006/112 III priedo 15 punktą.

48 Šiomis sąlygomis Komisijos pareikštą ieškinį reikia laikyti pagrįstu.

49 Todėl reikia konstatuoti, kad taikiusi lengvatinį PVM tarifą advokatų, advokatų Valstybės Taryboje ir Kasaciniame teisme bei *avoués* paslaugoms, už kurias visas ar jį dalį sumoka valstybė kaip už teisinę pagalbą, Prancūzijos Respublika nevykdėsipareigojimų pagal Direktyvos 2003/112 96 straipsnį ir 98 straipsnio 2 dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Prancūzijos Respublika pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Taikiusi lengvatinį pridėtinės vertės mokesčio tarifą advokatų, advokatų Valstybės Taryboje ir Kasaciniame teisme bei *avoués* paslaugoms, už kurias visas ar jį dalį sumoka valstybė kaip už teisinę pagalbą, Prancūzijos Respublika nevykdėsipareigojimų pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 96 straipsnį ir 98 straipsnio 2 dalį.

2. Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.

* Proceso kalba: prancūzų.